

רבין סירב להתערב בעניין ערבות ל"חברה הימית"

ראש-הממשלה יצחק רבין סירב להתערב, לפי שעה, לטובת בקשת "החב"ר" הימית להובלת פרי"ר, כי המדינה

עובד בן-עמי מילה טובה

תתן ערבות של עד 7 מיליון דולר לחב"ר. הבקשה הופנתה אליו בפגישה שקיים בארבע-עיוניים עם עובד בן-עמי. בן-עמי טען כי החברה קנתה מילווה-מיל-חמה ב-30 מיליון לירות, שהיו שווים בעת הקנייה 7 מיליון דולר, והיא מבקשת עתה להפקיד את האגרות כביטחון לערבות המדינה שתיתן לה. סידור זה נעשה על-ידי "בנק ישראל" עם תע"שיינים. ראש-הממשלה השיב כי אינו מכיר את הנושא, ועד שילמד אותו הוא משאיר את הטיפול בו בידי שרי-הממשלה הממונים על כך.

השבוע יוכרע בלונדון גורל "החברה הימית להובלת פרי"ר", כאשר יעקב מרי-דור ומילא ברנר מנסים למכור פחות אוניות תמורת יותר כסף. ללונדון הגיעו כעשר קבוצות, המעוניינות לרכוש חלק ניכר מאוניות החברה. ראשי החברה יכולים לצאת מן הבזע על-ידי מכירת אוניות, אולם הם מתעקשים להמשיך להחזיק במירב האוניות שבידיהם.

החכמה י"ד כפר-הנופש באשקלון

יום סילבר, יושב-ראש מועצת-המנהלים של כפר-הנופש באשקלון, התפטר מתפקידו. הכפר שייך לחברת-הנסיעות ההסתדרותית, "היסתור", העוברת עתה אירגון-מחדש. גיבור-ההסתדרות, ישראל קיסר, שהוא גם האחראי ל"היסתור", רוצה למכור את הכפר, וחברת-המלונות ההסתדרותית מוכנה לקנותו.

צ"צ' והבנייה הלא-חוקית

בפינת רחוב ז'בוטינסקי וכיכר-המדינה קיימת מיסעדה בשם "מריומה". מדיון בוועדת הערים של תל-אביב מסתבר, כי היא קיימת בניגוד לחוק מזה שנתיים, מבלי שאיש יעשה משהו בנדון. המיסעדה נפתחה במיבנה המיועד לחנויות, ובעל-המיסעדה הפכן מיסעדה ללא רישיון. הוגשו נגדו תביעות מישפוטיות, דבר שלא הרתיע אותו, כיוון שלא-מכבר רכש חנות סמוכה והגדיל את המיסעדה עוד יותר. עתה פנה בעל-המיסעדה שוב אל העירייה, וביקש אישור-בנייה חוקי. בקשתו נדחתה. המיסעדה ממשיכה לפעול.

המפיקים מתחילים

עם הטלת מס-ערך-המוסף נוצר מצב שבו אין סיכוי לריווחיות בהפקות האמנותיות. קרוב ל-70% ממחיר הכרטיס אינם מגיעים אל האמרגן, ועליו לכסות את כל הוצאותיו מ-30% הנוותרים. כאשר התפוסה היא פחות מ-80%, הרי הוא מפסיד בכל מיקרה. לפני כשנתיים היה האמרגן משלם, מן התמורה של כל כרטיס, את ההוצאות הבאות: 20% תמורת האולם, 10% תמורת שירותי-בימה ושונוות, 12% למיכירת כרטיסים במשרדי-המכירה, יחד: 42%. לזאת נוסף היטל-עיוניים שגבולו

תיו הם 5% על כרטיס שמחירו עד 11 לירות, ומכסימום של 20% לכרטיס שמחירו 20 לירות. לפני שנתיים היו מחירי מרבית הכרטיסים בשוליים הנמוכים, וכך שולם עליהם היטל של 5% כך שכלל הוצאות האמרגן ממחיר הכרטיס היה 47% בלבד, ומן היתר היה עליו לכסות את הוצאות ההפקה. כיום עלו מחירי הכרטיסים, וכולם נמצאים בשוליים הגבוהים הנושאים 20% מס. לכך יש לחוסיף את מס-הערך-המוסף, ומקבלים 70% קבועות לפני הוצאות ההפקה. במצב זה, טוענים האמרגנים, לא ניתן לקיים הפקות.

עצות לנוסעים לחו"ל

הרי עצה קטנה כיצד להכפיל או לשלש את כמות המטבע הזר שאתה לוקח עמך לחו"ל, באופן חוקי בהחלט.

גש לאחד הסוחרים במטבעות ומדליות, קנה מטבע-זהב, "שלה את עמי", שמחירה פחות מ-5000 לירות. הסוחר ייתן לך כתובת בחו"ל של אנשים, הקונים מטבעות, והם ישלמו לך כ-500 דולר למורת המטבע. לכל ישראלי מותר לקחת לחו"ל מטבע ישראלי בערך נקוב של עד 250 לירות. כיוון שהערך הנקוב של "שלה את עמי" הוא 250 לירות, הרי כל נוסע יכול לקחת עימו מטבע אחת, ההופכת בחו"ל ל-500 דולר טבין ותקילין.

עושים צחוק מאס-ערך-מוסף

בדיקה של הקורה באמת בין הסוחרים מגלה, כי כולם גובים מן הצרכן את מס-ערך-המוסף של 8%, ורבים מעגרים אותו ל-10%. אולם השלב השני, שבו צריך הקמעונאי להעביר לסיטונאי את המס, אינו יוצא לפועל במרבית המקרים. שאתם בדקתי, מה שקורה הוא שהקמעונאי והסיטונאי מתחלקים בחלקים שווים במס הנגבה, מעבירים זה לזה את תמורת הסחורה במזומן, ללא קבלות. התוצאה: תוספת רווח נקי לשלבי התיווך, של כעשרה אחוזים. כיוון ששני שלשים מכלל העצמאיים אינם מנהלים ספרים, אין כל אפשרות למנוע את הדבר. החשש מעונש אינו מרתיע כלל. אמר אחד הסיטונאים הגדולים: "אם מאפייה באר-שבע, שהעלימה 9 מיליון לירות מהכנסותיה, נקנסה ב-200 אלף לירות בלבד, בלי כל מאסר, הרי שאיש אינו מתכוון להרתיע."

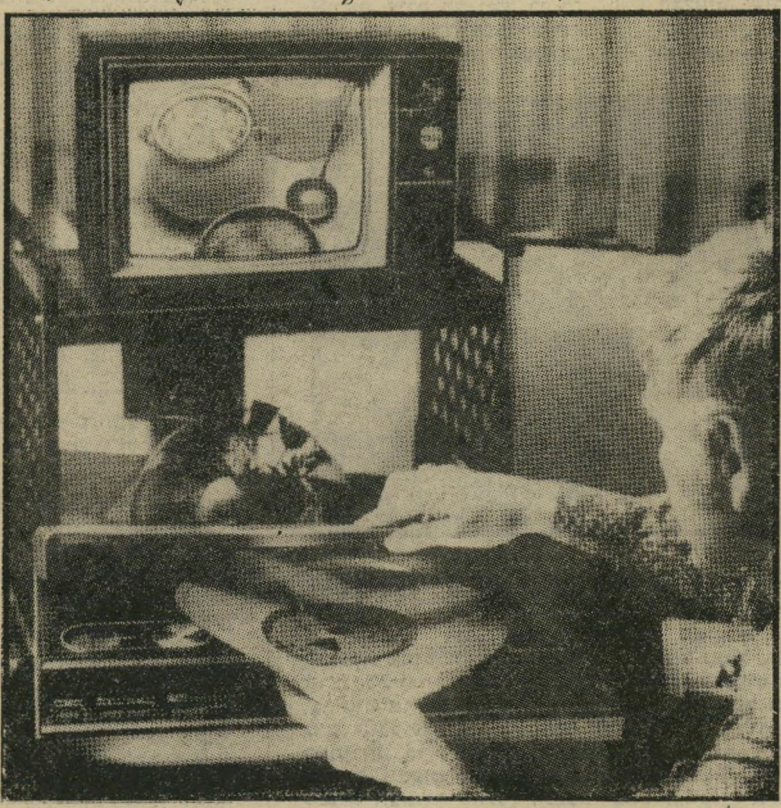
הלהיטים האחרונים בשעונים ומלוויזיות

אם גם אתה עוקב בעניין אחר ההצעות המפתות בתחום השעונים, ובעיקר במילחמת השעונים הדיגטליים, שים לב לבשורה הבאה. חברת "פולסאר", שהיא שם-דבר בתחום שעונים אלה, הוציאה בימים אלה לשוק שעון חדש, הכולל את כל התכונות של שעון דיגיטלי של "פולסאר", בתוספת מחשב זעיר שאינו נבדל מכל מחשב-כיס אחר. מחירו הצנוע של שעון-מחשב זה הוא 550 דולר (עשוי פלדת אל-חלד), או 3950 דולר לשעון-זהב.

ולחובבי הטלוויזיה, בשורה משמחת. שתי חברות ידועות, אר-סי-איי ו"פיליפס", הודיעו כי יוציאו בקרוב לשוק וידאו-דיסק. זהו מכשיר שיעלה פחות מ-500 דולר, והוא יתחבר למכשיר-הטלוויזיה בבית. המכשיר הוא כעין פטיפון, וינגן תקליטים מיוחדים שכל אחד מהם אינו סרט שיוקרן בטלוויזיה. מחיר הסרט יהיה פחות מ-12 דולר.

המכשיר הוא התשובה האמריקאית ל"סוני" היפנית, שפיתחה מכשיר דומה על בסיס סירטי טייפ, שמחירו כ-1200 דולר. החברות סבורות כי הדבר יתן תנופה בלתי-משוערת לשוק התקליטים. לשם השוואה: בשנת 1975 הוציאו באמריקה 2.5 ביליון דולר לקניית תקליטים, ו-1.9 ביליון דולר לכרטיסי-קולנוע.

תקליט-הסרט יהיה ככל תקליט אחר, וייתן להפעלה פעמים רבות. ההבדל העיקרי הוא בכך שתקליט אר-סי-איי יופעל כתקליט רגיל, בהפעלה של קרן אלקטרונית, בעוד התקליט של "פיליפס" יופעל בקרן-לייזר. דבר זה מאפשר ל"פיליפס" להאיש או להחיש את מהירות הניגון (והסרט), וכמורכב מקנה לתקליט אורך-חיים בלתי-מוגבל.

תקליט הווידאו שד פיריכס 12 דולר בלבד